

Juhász Attila

LOVAGMESE

mintha vinné felfelé az
út kavicszenére a lassú
ciprusok

áttör a lombok közt
a benti éj kis
tócsákba gyűlik s onnan
az égre pásztáz

üres ablakok figyelik mint
közelít mint sűrűl köré
a holdas ősz

hogyan felnéz a fénytűs
tárlatra áttörli arcát a
könnyű fagy szédül s
józanul

halk roppanásokkal fogadja a
nagy ház merev brokátok
terelik ki-be a fázó
lelkeket

lépcsők sehol csak tükrök
képarcok pár megdermedt idill
ezüstje jelez s hamvas
páncélok a balkon fehér
öle kőívei

hangtalan marad az éj
s nagy sokára nehéz
szürkével keveri el a
hajnal hullámverése
csupasz ágakkal
szövi be a rejtőző
láthatár

fekete füveken érkezik a
reggel emberszagtól prüszköl s
földre dönti a zászlós
tornyokat

(Vár Ucca Műhely, 2003/4.)

JUHÁSZ ATTILA 1961-BEN SZÜLETETT TÉTEN. VERSET ÍR, TANÁRKÉNT DOLGOZIK.